

Overfor det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelmer) vil jeg gerne sige, at det var saglige Argumenter, det ærede Medlem førte i Marken. Men det, at Danmark skal være Foregangsland paa dette Omraade, tiltaler mig ikke. Jeg er glad ved, at Danmark kan være Foregangsland paa andre Omraader, men paa dette Omraade vil jeg sige, at det var alligevel rart, om andre vilde gaa den Vej og være tilfredse dermed.

Med Hensyn til Menighedsraadens Indstillingsret skal jeg sige, at jeg kan maaske ogsaa gaa med til en Ændring her. Jeg skal ikke udtale mig imod, at Menighedsraadene faar Indstillingsret til alle Embeder; men i Sammenhæng med dette Lovforslag vil jeg gerne sige, at jeg vil nødig være med til, at et enkelt Menighedsraad kommer til at indstille en Kvinde mod hele den Ordning, vi har haft i Kirken til Dato. Jeg vil gerne have Kirken opfattet som en Helhed og ikke udstykket i enkelte Menighedsraad, og det vil kunne blive Tilfældet, naar et enkelt Menighedsraad kan indstille en Kvinde mod mange andre Menighedsraads Ønske. — Det ærede Medlem sagde dernæst, at ude paa Missionsmarken var Kvinderne gode nok, men herhjemme er de det ikke. Jeg vil bestemt værge mig mod en saadan Opfattelse. Jeg har netop sagt, at Kvinderne har udført et stort og godt Arbejde indenfor Kirken. Jeg tror, at de har Betingelser for paa mange Steder at gøre et godt Arbejde, men jeg tror ikke, man kan overføre det til, at saa er de ogsaa gode nok til de gejstlige Embeder.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) var, synes jeg, ikke saadan helt ud saglig. Det ærede Medlem kom med en meget lang Redegørelse for Kvindernes Frigørelse. Jeg kan i dette Forhold gaa meget længere tilbage og henvise til en Mand som Apostelen Paulus. Jeg hørte nok det ærede Medlem sige, at hun ikke var meget kirkelig interesseret. Nej, det synes jeg nok fremgik af det ærede Medlems Betragtninger. Jeg har derimod ikke saa lidt Interesse i den Retning, og derfor vil jeg prøve paa for Kvindesagens Histories Skyld at gaa meget længere tilbage. Jeg skal anføre, at Apostelen siger, at i dette Forhold gælder hverken Jøde eller Græker, hverken Træl eller fri, vi er alle ligestillede i Forholdet overfor Gud. Der er ingen, der mere end Apostelen Paulus har været med til at give Kvinderne Ligeberettigelse med Mænd. Samtidig vil jeg henvise til andre Steder, hvor den samme Apostel taler om Kvin-

dens Stilling i Menigheden, og jeg vil bede det ærede Medlem slaa op i sin Bibel, hvis det ærede Medlem vil være saa venlig at gøre det, og se, hvad den vedkommende Mand siger om Kvindens Stilling indenfor Menigheden.

Man kan ikke sige, at Arbejdet for Kvindernes Frigørelse er henlagt alene til de arbejdende Kvinders Klasse. Denne Udtalelse passer ikke, der er mange, mange Kvinder udenfor de arbejdende Kvinders Kreds, der har taget Del i Kvindebevægelsen og været med til Kvindernes Frigørelse. Det ærede Medlem kom ogsaa ind paa mange andre Betragtninger om de arbejdende Kvinders Undertrykkelse, om „den sorte Skygge“, der hviler over deres Hjem. Jeg skal være en af de sidste til at sige noget derimod. Jeg vil gerne være med til paa dette Omraade at gøre det saa godt for de arbejdende Kvinder som muligt. Der blev talt om Kvindernes Lørdagsfrihed for at kunne faa Hjemmet i Orden til Søndag. Jeg skal være mellem de første til at arbejde for en god Søndag i Arbejderkredse, men jeg synes ikke, at hele den Fremstilling, som det ærede Medlem gav af arbejdende Kvinders Bestræbelser for at naa frem og deres Tilstand i det hele, passer. Særlig var der en Bemærkning, som jeg tror, at de bedrestillede Kvinder vil bede sig fri for. Den angik de bedrestillede Kvinders Stilling til Børnene. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlems Bemærkninger om de uægte fødte Børn og de bedrestillede Kvinders Stilling til dem er rigtige. Det tror jeg ikke kan blive staaende uimodsiget fra de bedrestillede Kvinders Side.

Endelig nævnedes den ærede Taler, at jeg havde talt saa meget om den frugt-sommelige Moder ved BARNEDAAB, ved Konfirmation o. s. v., og gjorde det med en vis Understregning. Men den samme ærede Taler talte om den diegivende Moder med de opbundne Bryster o. s. v. Jeg synes, at disse Udtalelser kan vist godt staa overfor hinanden, den Slags Talemaader, synes jeg, kan omtrentlig opveje hinanden.

„Hjemmets Kærne er, at de, der hører sammen, er sammen“, sagde det ærede Medlem. Ja, det er fuldstændig rigtigt, og det er ogsaa det, jeg har søgt at paapege, thi hvor enten Moderen er fra Hjemmet, fordi hun er paa Arbejde, eller fordi hun er kaldt ud i Tjeneste eller Hverv, lider Hjemmet under det. Det kan være det samme, enten hun er borte af den ene eller af den anden Grund. Jeg ved godt, at en bedrestillet Kvinde, der kommer